

I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Đọc đoạn trích:

Đã đạt về cuối trời
vân độ bóng sáng vòm trời khác
những đám mây kia ơi
bay nhẹ thế làm ta kinh ngạc

bay như chưa biết mình từ nước
chưa từng hóa cơn mưa
chưa từng có phút giây cuồng nộ
vô ưu bay, chẳng để ai ngờ...

những đám mây kia ơi
chân trời ấy làm sao chứa được

đã có lúc ghi mình sát đất
rồi bay theo mộng寐 kiếp người
hòa tất thấy vào đời sống khác
lại làm mây đi tán lưng trời

(Trích Những đám mây cuối trời, Đoàn Văn Mật,
Ngoài mây trời đầy trông vắng, NXB Hội Nhà văn, 2023, tr. 53-54)

Thực hiện các yêu cầu sau:

Câu 1. Xác định thể thơ của đoạn trích.

Câu 2. Chỉ ra biện pháp tu từ được thể hiện trong những dòng thơ sau:

bay như chưa biết mình từ nước
chưa từng hóa cơn mưa
chưa từng có phút giây cuồng nộ
vô ưu bay, chẳng để ai ngờ...

Câu 3. Nêu nội dung của những dòng thơ sau:

đã có lúc ghi mình sát đất
rồi bay theo mộng寐 kiếp người
hòa tất thấy vào đời sống khác
lại làm mây đi tán lưng trời

Câu 4. Từ suy ngẫm của tác giả về Những đám mây cuối trời trong đoạn trích trên, anh/chị hãy rút ra bài học về lẽ sống cho bản thân.

II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Câu 1 (2,0 điểm)

Anh/Chị hãy viết một đoạn văn (khoảng 200 chữ) trình bày suy nghĩ về ý nghĩa của thái độ sống tích cực trước thử thách.

Câu 2 (5,0 điểm)

Trong tác phẩm Ai đã đặt tên cho dòng sông?, nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường viết:

Hình như trong khoảnh khắc chùng lại của sông nước ấy, sông Hương đã trở thành một người tài nữ đánh đàn lúc đêm khuya. Đã nhiều lần tôi thất vọng khi nghe nhạc Huế giữa ban ngày, hoặc trên sân khấu nhà hát. Quá đúng như vậy, toàn bộ nền âm nhạc cổ điển Huế đã được sinh thành trên mặt nước của dòng sông này, trong một khoang thuyền nào đó, giữa tiếng nước rơi bán âm⁽¹⁾ của những mái chèo khuya. Nguyễn Du đã bao năm lênh đênh trên quãng sông này, với một phiến trăng sầu. Và từ đó, những bản đàn đã đi suốt đời Kiều. Tôi đã chứng kiến một người nghệ nhân già, chơi đàn hết nửa thế kỉ, một buổi tối ngồi nghe con gái đọc Kiều: “Trong như tiếng hạc bay qua - Đục như tiếng suối mới sa nửa vời”... Đến câu ấy, người nghệ nhân chợt nhòm dây vĩ đui, chỉ vào trang sách Nguyễn Du mà thốt lên: “Đó chính là Tứ đại cảnh!”⁽²⁾.

Rời khỏi kinh thành, sông Hương chếch về hướng chính bắc, ôm lấy đảo Cồn Hến quanh năm mơ màng trong sương khói, đang xa dần thành phố để lưu luyến ra đi giữa màu xanh biếc của tre trúc và của những vườn cau vùng ngoại ô Vĩ Dạ. Và rồi, như sự nhớ lại một điều gì chưa kịp nói, nó đột ngột đổi dòng, rẽ ngoặt sang hướng đông tây để gặp lại thành phố lần cuối ở góc thị trấn Bao Vinh xưa cổ. Đối với Huế, nơi đây chính là chỗ chia tay đôi xa ngoài mười dặm trường đình. Riêng với sông Hương, vốn đang xuôi chảy giữa cánh đồng phù sa êm ái của nó, khúc quanh này thực bất ngờ biết bao. Có một cái gì rất lạ với tự nhiên và rất giống con người ở đây; và để nhân cách hóa nó lên, tôi gọi đây là nổi vương vấn, cả một chút lẳng lơ kín đáo của tình yêu. Và giống như nàng Kiều trong đêm tình tự, ở ngã rẽ này, sông Hương đã chí tình trở lại tìm Kim Trọng của nó, để nói một lời thề trước khi về biển cả: “Còn non, còn nước, còn dài, còn về, còn nhớ...” Lời thề ấy vang vọng khắp lưu vực sông Hương thành giọng hò dân gian; ấy là tấm lòng người dân nơi Châu Hóa xưa mãi mãi chung tình với quê hương xứ sở.

(1) Tiếng nước rơi bán âm: chỉ tiếng nước rơi trầm đục theo cách cảm nhận âm nhạc.

(2) Tứ đại cảnh: tên một bản nhạc cổ Huế, tương truyền do vua Tự Đức sáng tác.

(Ngữ văn 12, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2020, tr. 200-201)

Anh/Chị hãy phân tích đoạn trích trên; từ đó, nhận xét tình cảm của nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường đối với sông Hương được thể hiện trong đoạn trích.

----- HẾT -----

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Cán bộ coi thi không giải thích gì thêm.

Họ, tên thí sinh:; Số báo danh:
Chữ ký của cán bộ coi thi 1:; Chữ ký của cán bộ coi thi 2: